

βη ο νυμφιος αυτου(sic), 5 1¹ ο νυμφιος προς την νυμφην, 1⁵ τοις πλησιον ο νυμφιος, 2² η νυμφη εσθετε(i.e. αισθεται, cf. Thack. p. 259) τον νυμφιον κρουοντα επι την θυραν, 2³ ο νυμφιος, 3¹ η νυμφη ταδε, 9¹ αι θυγατερες ιερουσαλημ και οι φυλακες των τ(ε)ιχεων πυνθανονται της νυμφης, 10¹ η νυμφη σημαιν(ε)ι τον αδελφιδον οποιος εστιν, 6 1¹ πυνθανονται της νυμφης αι θυγατερες ιερουσαλημ που απηλθεν ο αδελφιδος αυτης, 2¹ η δε νυμφη αποκρινεται, 4¹ ο νυμφιος προς την νυμφην, 10¹ θυγατερες και βασιλισσαι ειδον την νυμφην και εμακαρισαν αυτην, 11¹ ο νυμφιος προς την νυμφην, 11⁴ η νυμφη ταδε προς τον νυμφιον, 7 1¹ ο νυμφιος προς την νυμφην, 1³ ταις βασιλισσαις και ταις θυγατρασιν ο νυμφιος ταδε, 8 5¹ αι θυγατερες και αι βασιλισσαι και οι του νυμφιου ειπαν, 5³ ο νυμφιος ταδε προς την νυμφην, 10¹ η νυμφη παρρησιαζετε (pro -ται), 13¹ η νυμφη.

I O B

- 1 1 Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρα τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰωβ,
καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἀμεμπτός, δίκαιος,
θεοσεβής,
ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.
2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.
3 καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια,
κάμηλοι τρισχίλια,
ζεύγη βοῶν πεντακόσια,
ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσiai,
καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα
καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.
4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους
ἐποιούσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν
συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν
ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

Iob: BSA; in S multa saeculo septimo correcta sunt, quae multis locis posterior corrector iterum correxit; has posteriores correctiones omitto. praeterea codicis V ab 309 incipientis mentionem facio, ubi hic codex cum A solo uel A^{Sc} concordat. — O in hoc libro multos stichos olim a Θ atque etiam nunc a Sa absentes ex alio interprete (plerumque θ') suppleuit, quos, cum omnes fere iam in antiquissimis codicibus graecis adsint, in textu retinui, sed exemplaria hexaplaria (Sy, La[ed. Lagarde, cf. inf.], paucos codices graecos, cf. Field) secutus asteriscis adpinctis signavi; cf. Ciasca *Bibliorum fragmenta copto-sahilica* II Romae 1889), p. XXIII—XXXII et P. de Lagarde *Mittheilungen* 2 (Gött. 1887), S. 189—237: Des Hieronymus *Übertragung der griech. Übersetzung des Iob*.

1 1¹ τις > A† | 1² ἀληθ./ἀμεμπτός δικ.] tr. A: cf. 8⁴ || 3² τρισχίλιοι et 3⁴ πεντακόσιοι A† || 4¹ οἱ υἱοὶ / αὐτοῦ] tr. S*†